

Tredivte Capitel.

Om Ødelæggelse eller Bestabigelse af fremmed Eiendom, samt om Dyrplageri.

§ 294.

Den, som forsætlig borttager, ødelægger eller bestabiger offentlige Monumenter eller Ting, som ere bestemte til almindelig Nytte, saasom Træplantning, Hegn, Lygter til Gaders og Veies Belysning, Veiviser eller Milepæl, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 295.

Den, som forsætlig enten bestabiger en elektrisk Telegraph eller de til samme hørende Apparater eller iøvrigt foretager nogen Handling, hvorved Telegraphledningen afbrydes eller svæktes, eller Apparaternes Afbenyttelse forhindres, straffes med Fængsel eller under formildende Omstændigheder med Bøder, dog ikke under 50 Rd., forsaavidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf.

Sker det af Uagtsomhed, anvendes Bøder indtil 100 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 1 Maaned; dog kan Straffen bortfalde, hvis Gjærningsmanden uopholdelig anmelder det Skete for den nærmeste Politiværgenhed eller en af de ved Veis eller Telegraphvæsenet ansatte Embedsmænd eller Betjente.

§ 296.

Ødelægger eller bestabiger Nogen ellers forsætlig fremmed Eiendom, bliver han, forsaavidt Forholdet ikke falder ind under strengere Straffebestemmelser, at straffe med Bøder eller Fængsel. Offentlig Paatale finder kun Sted, naar Handlingen har medført Forstyrrelse af den offentlige Fred eller været forbunden med Overtrædelse af Politifor skrifter.

§ 297.

Hvo som gjør sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig af Hunddyr, bliver at straffe med Bøder indtil 200 Rd. eller med simpelt Fængsel indtil 4 Maaned.

Et og tredivte Capitel.

Om Paatalen af Forbrydelser, Forsbyggelsestvang, Skadeserstatning m. v.

§ 298.

De i denne Lov omhandlede Forbrydelser ere, forsaavidt ikke anderledes særligt er bestemt, Gjenstand for offentlig Paatale.

§ 299.

Undsiger Nogen en Anden, eller truer ham med Brand eller anden Ulykke, bliver det, forsaavidt saadan Undsigelse eller Trubsel ikke gaaer ind under nogen af de i denne Lov indeholdte Straffebestemmelser, efter den Paagjældendes Begjæring ifølge Dørighedens Foranstaltning af Domstolene at afgjøre, om den Undsigende i den Anledning skal stille Sikkerhed og da hvilken, eller i Mangel deraf henføres i Varetægtsfængsel paa det Offentliges Bekostning. Er Nogen saaledes dømt til at stille Sikkerhed, og han senere mener at burde fritages derfor paa Grund af forandrede Forhold, bliver Spørgsmaalet herom under en offentlig Sag at afgjøre af den samme Domstol, forsaavidt ikke den Undsagte for Fogden erklærer sig enig i, at Sikkerhedsstillelsen opgives.

§ 300.

Enhver, der har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, er pligtig at tilsvare den Skadelidende Erstatning.

§ 301.

Foruden den Erstatning for Helbredelsesudgifter og for Næringstab, som den, der forsætlig eller af Mangel paa tilbørlig Uagtsomhed har tilføjet en Anden en Legemsbestabigelse, er pligtig at udrede til denne, vil den Skyldige derhos kunne dømmes til at betale den Skadelidende en af Retten fastsat Godtgjørelse for de Ribelser, som ere ham paaførte, saavel som for den Ulempe, Ryde og Vanstir, der maatte flyde af den ham tilføiede Skade.

§ 302.

Ligeledes vil den, som paa en strafbar Maade